

شهادت حضرت رقیه(س) در شام در سال 61 هجری قمری

حضرت رقیه(س) دختر اباعبدالله الحسین(ع)، چهار یا سه سال پیش از واقعه کربلا(میان سال‌های 57 و 58 هجری قمری) در مدینه منوره دیده به جهان گشود. نام مادرش در منابع تاریخی به درستی بیان نشده است. گویا مادرش "ام ولد" امام حسین(ع) بوده است.

به هر تقدیر، هنگامی که امام حسین(ع) از مدینه منوره هجرت کرد و به سوی مکه معظمه و از آن جا به کربلا روان گردید، این دختر چهارساله نیز بسان سایر فرزندان آن حضرت، در این سفر بزرگ حضور داشت و تمام رنج‌ها و سختی‌های ایام هجرت و دوری از وطن و ناملایمات زندگی را تحمل کرد.

وی پس از شهادت امام حسین(ع) به همراه سایر بازماندگان واقعه کربلا، به اسارت سپاه یزید درآمد و از کربلا به کوفه و از کوفه به شام برده شد. پس از چند روز اقامت در شام و مشاهده سنگدلی‌های یزید و یزیدیان و تحمل سخت‌ترین ایام اسارت، در دمشق وفات یافت.

از این که وفاتش در ماه صفر سال 61 هجری قمری واقع شده است، تردیدی در آن نیست. ولی در این که چه روزی از ماه صفر بوده است، اطلاع دقیقی به دست نیامده است. تنها برخی از تقویم‌های رایج، پنجم صفر را روز وفات آن حضرت بیان کرده‌اند.

در این جا مناسب است آن چه را که مرحوم شیخ عباس قمی(ره) در منتهی‌الآمال از کتاب "کامل‌بهای" درباره این دختر خردسال امام حسین(ع) نقل کرده است، بیان کنیم:

زنان خاندان نبوت در حالت اسیری، حال مردانی که در کربلا شهید شده بودند، بر پسران خود و دختران ایشان پوشیده می‌داشتند و هر کودکی را وعده می‌دادند که پدر تو به فلان سفر رفته است بازمی‌آید، تا ایشان را به خانه یزید آوردند. دخترکی بود چهارساله، شبی از خواب بیدار شد و گفت: پدر من حسین(ع) کجاست؟ این ساعت او را به خواب دیدم. سخت پریشان بود. زنان و کودکان جمله در گریه افتادند و فغان از ایشان برخاست. یزید خفته بود، از خواب بیدار شد و حال تفحص کرد. خبر بردند که حال چنین است. آن لعین در حال گفت که بروند و سر پدر را بیاورند و در کنار او نهند. پس آن سر مقدس را بیاوردند و در کنار آن دختر چهار ساله نهادند. پرسید این چیست؟ گفتند: سر پدر توست!

آن دختر بترسید و فریاد برآورد و رنجور شد و در آن چند روز جان به حق تسلیم کرد.

معروف است که حضرت رقیه در خرابه شام از دنیا رفت. مزار این مخدره در حال حاضر در یک بازارچه قدیمی دمشق کمی دور از مسجد اموی قرار گرفته است و عاشقان حرم حسینی به زیارتش می‌شتابند.

درگذشت علی ابن الحسین علی مسعودی مؤرخ و جغرافیدان بزرگ جهان اسلام در سال 346 هجری قمری

«#;علی ابن الحسین علی مسعودی»، مؤرخ و جغرافیدان بزرگ جهان اسلام در سال 346 هجری قمری بدرود حیات گفت. این عالم فاضل تحصیلات خود را در بغداد از مراکز علمی آن روزگار به پایان رساند و به اکثر کشورهای اسلامی و غیراسلامی سفر کرد. مسعودی در این سفرها با آداب و رسوم و عادات مردم، نوع حکومت، مذهب و اوضاع تاریخی و جغرافیایی نقاط مختلف آشنا شد و آنها را ثبت کرد. بعدها همین یادداشتها اساس کتابهای ارزشمند مسعودی را فراهم آوردند. از آثار این مؤرخ برجسته می‌توان «#; اخبار الزمان درسی جلد» اشاره کرد. از این اثرنها نخستین جلد آن در کتابخانه وین موجود است. همچنین کتاب «#; التنبیه و الاشراف» که درباره اوضاع تاریخی و جغرافیایی ممالک و اقوام مختلف است؛ از ارزشمندترین آثار مسعودی بشمار می‌رود.

حملات مأموران رژیم طاغوت به تظاهرات وسیع مردم مشهد در سال 1357 هجری شمسی

تظاهرات گسترده مردم مشهد در سال 1357 هجری شمسی با حملات مأموران رژیم طاغوت موجه شد. این حملات و درگیریها به شهید و مجروح شدن شمار زیادی از تظاهر کنندگان منجر شد. درگیری مأموران رژیم شاه با مردم زمانی اوج گرفت که تظاهر کنندگان سربازی را که به آنان پیوسته بود با ابراز احساسات گرم و پرشور در میان خود پذیرفتند. گفتنی است که در همین روز مأموران رژیم پهلوی به منزل آیت الله شیرازی حمله کردند وعدهای را در منزل ایشان به شهادت رساندند.